

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De grot van de beesten

Er was eens een gezin met zeven dochters. Op een dag ging de vader hout sprokkelen en vond hij zeven wilde eendeneieren. Hij bracht ze thuis, maar dacht er niet aan om ze aan zijn kinderen te geven en was van plan om ze zelf op te eten met zijn vrouw. 's Avonds werd de oudste dochter wakker en vroeg aan haar moeder wat ze aan het koken was. De moeder antwoordde: "Ik kook wilde eendeneieren. Ik geef je er één, maar je mag het niet aan je zussen vertellen." En zo gaf ze haar er één. Toen werd de tweede dochter wakker en vroeg haar moeder wat ze aan het koken was. Ze zei: "Wilde eendeneieren. Als je het niet aan je zussen vertelt, geef ik je er één." En zo ging het verder. Uiteindelijk hadden de dochters alle eieren opgegeten en waren er geen meer over. De volgende ochtend was de vader erg boos op de kinderen en zei: "Wie wil er mee naar oma?" Maar hij was van plan om de kinderen de bergen in te leiden en ze door de wolven te laten opeten. De oudere dochters vermoedden dit en zeiden: "Wij gaan niet!" Maar de twee jongere zeiden: "Wij gaan met je mee." En zo vertrokken ze met hun vader. Nadat ze een tijdje hadden gereden, vroegen ze: "Komen we snel bij oma's huis?" "Zo meteen," zei hun vader. En toen ze de bergen hadden bereikt, vertelde hij hen: "Blijf hier wachten. Ik ga vooruit naar het dorp en zeg tegen oma dat jullie eraan komen." En toen reed hij weg met de ezelkar. Ze

wachtten en wachtten, maar hun vader kwam niet terug.

Uiteindelijk besloten ze dat hun vader niet meer terug zou komen om hen op te halen en dat hij hen alleen in de bergen had achtergelaten. Dus gingen ze verder en verder de heuvels in op zoek naar een schuilplaats

voor de nacht. Toen zagen ze een grote steen. Ze besloten om het als kussen te gebruiken en rolden het naar de plek waar ze wilden gaan slapen. Toen zagen ze dat de steen de deur was naar een grot. Er was licht in de grot en ze gingen erin. Het licht dat ze zagen kwam van de vele edelstenen en juwelen van elke soort in de grot, die toebehoorden aan een wolf en een vos. Ze hadden een aantal potten met edelstenen en parels die 's nachts schitterden. De meisjes zeiden: "Wat een mooie grot is dit! We gaan hier slapen." Want er stonden twee gouden bedden met met goud geborduurde dekens. Dus gingen ze liggen en vielen in slaap. Tijdens de nacht kwamen de wolf en de vos thuis. En de wolf zei: "Ik ruik mensenvlees!" Maar de vos antwoordde: "Onzin! Er zijn geen mensen die onze grot binnen kunnen komen. We sluiten het te goed af daarvoor." De wolf zei: "Goed dan, laten we in onze bedden gaan liggen en slapen." Maar de vos antwoordde: "Laten we ons oprollen in de ketels bij het vuur." De ene ketel was van goud en de andere van zilver, en ze kropen erin. Toen de meisjes vroeg in de ochtend opstonden, zagen ze de wolf en de vos daar

liggen en waren ze erg bang. Ze legden de dekens op de ketels en stapelden een aantal grote stenen erop, zodat de wolf en de vos er niet meer uit konden. Toen maakten ze een vuur. De wolf en de vos zeiden: "Oh, wat is het lekker warm vanochtend! Hoe kan dat?" Maar toen werd het te warm voor hen. Toen merkten ze dat de twee meisjes een vuur hadden aangestoken en riepen ze: "Laat ons eruit! We geven jullie veel edelstenen en veel goud, en zullen jullie geen kwaad doen!" Maar de meisjes wilden niet naar hen luisteren en bleven het vuur groter maken. Zo kwam er een einde aan de wolf en de vos in de ketels.

Toen leefden de meisjes een aantal dagen gelukkig in de grot. Maar hun vader had spijt dat hij hen in het wild had achtergelaten en ging de bergen in om hen te zoeken. En hij ging voor de grot op de steen zitten om uit te rusten en tikte met zijn pijp erop om de as te verwijderen. Toen riepen de meisjes van binnenuit: "Wie klopt er aan onze deur?" En de vader zei: "Zijn dat de stemmen van mijn dochters?" Terwijl de dochters antwoordden: "Is dat de stem van onze vader?" Toen duwden ze de steen opzij en zagen dat het hun vader was, en hun vader was blij hen te zien. Hij was verrast hen in deze grot vol kostbare stenen te vinden en ze vertelden hem het hele verhaal. Toen haalde hun vader mensen om hem te helpen de juwelen mee naar huis te nemen. En toen ze thuis kwamen, vroeg zijn vrouw zich af waar hij al deze schatten vandaan had gehaald. Dus vertelden de vader en de dochters haar alles en ze werden een zeer rijke familie en leefden gelukkig tot het einde van hun dagen.